

[Svend Jørgensen.]

i går i udsigt, at man kunne se nærmere på spørgsmålet om fritagelse for papirafgift for periodiske tidsskrifter, når loven, der udløber den 31. marts 1952, skal behandles. Må jeg først hertil sige, at denne lov, der som bekendt lægger en afgift på 30 øre pr. kg på alt her i landet indført og forarbejdet papir, med de anførte undtagelser, efter min opfattelse ikke kan forlænges, hvis man ikke vil kvæle en god del af det kulturelle liv her i landet. Der bebudes nemlig nu en yderligere prisstigning på papir på 40 pct., og hvis den kommer, mener jeg ikke, at en skat på 30 øre pr. kg fortsat kan opretholdes. Den højtærede ministers venlige indstilling lader mig formode, at der for indeværende år eventuelt kan blive tale om en fortolkning, der medfører tilbagebetaling af afgiften for de af mig omtalte årbøger. Lovens dispensationsbestemmelser gennemføres jo i forvejen på den måde, at afgiftsfrihed ordnes gennem tolddepartementet ved tilbagebetaling af betalte afgifter. Såfremt denne mulighed ikke kategorisk afvises af den højtærede minister, vil jeg foranledige, at de pågældende foreninger indsender andragender om afgiftsfrihed direkte til finansministeriet.

Evald Christensen: Jeg takker den højtærede justitsminister for hendes oplysninger i svaret til mig i går angående det spørgsmål, jeg drog frem forleden, om vore sygehuse, hospitaler, fængsler, arresthuse og lignende institutioner. Disse oplysninger synes jeg er i det store og hele tilfredsstillende. Det blev indrømmet af den højtærede justitsminister, at der i nogle arresthuse har været nogle uregelmæssigheder i den kirkelige betjening, og at den vel også af den grund har været noget mangelfuld, men da den højtærede justitsminister samtidig anførte, at det søgte man nu at få bedret og rettet, må jeg sige, at så håber jeg på og regner med, at det kommer til at slå til.

Jeg kan også rette min tak til den højtærede kirkeminister. Jeg fremførte ønske om til bedre kirkelig betjening ved vore sygehuse at få ansat faste præster ved flere af vore større sygehuse, men jeg kan lige så godt sige ja til den form, den højtærede kirkeminister angav i følgende udtalelse:

„Jeg vil derfor hellere gå en anden vej, som jeg tilsiger den støtte, jeg kan yde, nemlig at der i sogne, hvor der er store sygehuse, ansættes en rigelig kirkelig betjening, således at sognets præster

kan få tid — ordentlig tid — til at tage sig af dette arbejde, som i høj grad er påskønnet af de syge.“

Som forberedelser til en udvidet kirkelig betjening på vore sygehuse og hospitaler er det et udmærket arbejde, der er udført af pastor Baunbæk, Roskilde, et arbejde, som også blev nævnt af den højtærede kirkeminister, og som har ført til dannelse af samarbejdsråd mellem læger og præster og til dannelse af samarbejdsudvalg i stifterne. Et sådant samarbejde om kirkelig betjening på vore hospitaler er sikkert værdifuldt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Tidligere under denne finanslovdebat bad jeg den højtærede finansminister om at søge en udvej for at hindre den urimelighed, som sambeskatningsprincippet anvendelse kan have for den bundne opsparing i tilfælde, hvor hustruen er over 65 år og manden under 65 år. Det drejer sig om et konkret tilfælde, hvor hustruens indtægt var langt større end mandens. Ministeren nøjedes med at henvise til en almindelig gennemgang af sambeskatningsspørgsmålet. Denne gennemgang må nødvendigvis tage sin tid, og den har derfor ikke megen interesse i det foreliggende tilfælde, da den bundne opsparing vel ikke skal være permanent, og da det drejer sig om et spørgsmål, der kræver afgørelse i dag. Jeg vil derfor gentage min anmodning til den højtærede finansminister om at finde en udvej med henblik på den bundne opsparing, og jeg vil sætte pris på at få ministerens udtalelse herom.

Hvad skattekommissionens behandling af ægtefællers beskatning angår, forstår jeg, at også ministeren mener, at den kan trænge til en supplerende undersøgelse. Det er jeg naturligvis tilfreds med. Ministeren nævnte, at en undersøgelse allerede er i gang, men oplyste ikke, hvem der foretog den. Jeg går ud fra, at det er finansministeriets embedsmænd. Jeg må tilstå, at når man erindrer sig, hvor mange af finansministeriets høje embedsmænd der var medlemmer af skattekommissionen, så nærer man nogen bekymring for, at de på forhånd mere eller mindre bevidst vil være tilbøjelige til at være forsvarere for det een gang indtagne standpunkt, og jeg ville finde det ønskeligt og rimeligt, om også andre sagkyndige blev udpeget til at tage del i denne undersøgelse, bl. a. jurister, der har beskæftiget sig med spørgsmålet, samt repræsentanter for kvindeforeningerne. Det må være muligt at imødekom-